

РЕШЕНИЕ

№ 9579

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 11.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12181** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „МИРАДИОЛИ-5“ ООД, ЕИК 20785500, подадена чрез адв. Ц. И., против Заповед № ФК-С3418-0201771/06.11.2024г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ в НАП, с която на основание чл.186, ал.1 и чл.187, ал.1 ЗДДС е наложена принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект – бар ГРЪМПИ ДУОРФ, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „МИРАДИОЛИ-5“ ООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Според изложеното в жалбата, оспорената заповед е незаконосъобразна. Жалбоподателят се позовава на решение на СЕС от 04.05.2023г. по дело № С-97/21. Счита, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена в противоречие с принципа за съразмерност, а мярката не съответства на целите, посочени в чл.22 ЗАНН, като твърди, че не са изложени мотиви за коригиращия и превантивен ефект на определения срок. Иска се съдът да отмени оспорената заповед. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател не се представлява.

Ответникът – Началник на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, установи следното :

На 16.09.2024г. в 21:28 часа органи по приходите от отдел „Оперативни дейности“ – С., Главна дирекция „Фискален контрол“, извършили проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бар "ГРЪМПИ ДУОРФ", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Мирадиоли 5“ ООД, за която бил съставен протокол сер. АА № 0201771/16.09.2024г. Преди легитимацията на служителите, била извършена контролна покупка на 2 бири на обща стойност 14.00 лв, платена в брой. Плащането било прието от П. Х. П., управител на дружеството. За извършената покупка не била издадена фискална касова бележка от въведените в експлоатация и функциониращи в търговския обект фискално устройство /ФУ/ с ИН на ФУ: DT973764 и фискална памет № 2973764 , и фискално устройство с ИН на ФУ: DT973121 и ФП № 2973121. Не била издадена и бележка от кочан. Разпечатан бил и КЛЕН, в който също не била регистрирана извършената продажба. Органите по приходите са приели, че „МИРАДИОЛИ-5“ ООД е нарушило разпоредбата на чл.118, ал.1 от ЗДДС.

При проверката било установено и нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, вр. с чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС, тъй като е констатирана разлика между касовата наличност и отчетените от фискалното устройство като налични суми в размер на 115 лева.

Установено било и нарушение на чл.27, ал.2 вр. чл.27,ал.1,т.2 от Наредба № Н-18/2006г., тъй като е констатирано, че дружеството не е регистрирало всяка продажба на стоки и услуги по данъчна група според вида на продажбата - в издадените фискални бонове продажбата на стока – бира е отразена в група „Г4 – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, вместо в група „Б“ – за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 20% ДДС.

За констатираните нарушения са съставени АУАН и са наказателни постановления, както следва: № 794955-F789994/01.11.2024г., № 794957-F789995/01.11.2024г. и № 794958-F789999/01.11.2024г., с които на дружеството са наложени имуществени санкции, съответно в размер на 1300 лв., 1000 лева и 1000 лева.

На 06.11.2024г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ в НАП издал процесната Заповед № ФК-С3418-0201771/06.11.2024г., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 14.11.2024 г.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и следователно – легитимирано да я обжалва.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 28.08.2020 г., изпълнителният директор на НАП е възложил на началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, както и да отнемат в полза на държавата фискалното устройство. Предвид обстоятелството, че издалото заповедта лице е сред кръга на посочените в заповедта, съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган и направените в тази връзка възражения за липса на компетентност са напълно

неоснователни.

Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана, в това число по отношение на определения срок на прилагане на мярката.

Спорът основно е относно материалната законосъобразност на акта.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според чл. 186, ал. 1, т.1, б. "а" ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118.

В случая неизпълнението от страна на жалбоподателя на предвиденото в чл.118, ал.1 ЗДДС задължение е безспорно по делото, следователно налице е установената в закона предпоставка за налагане на принудителната мярка. Основателни са обаче изложените в жалбата възражения, че заповедта се явява незаконосъобразна с оглед решението на Съда на ЕС по дело C-97/21.

С решението си по дело C-97/21 СЕС е постановил, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение. В т. 56 от решението се посочва, че принципът на пропорционалност изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от приложимата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели.

В разглеждания случай е безспорно установено, че за осъществено от търговеца нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е наложена както принудителната административна мярка "запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него" за срок от 14 дни, така и имуществена санкция в размер на 1300 лв. Имуществени санкции от по 1000 лева са наложени и за констатираните при същата проверка нарушения на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 и на чл.27, ал.2 вр. чл.27,ал.1,т.2 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ. Следователно, налице е кумулиране на производства /административно и административнонаказателно/ и на негативни по своите

последници мерки /запечатване на обект и имуществена санкция/, наложени с два самостоятелни акта – ЗППАМ и НП, които подлежат на обжалване по различен ред, и това не позволява да се гарантира, че съвкупно тежестта на наложените санкции съответства на тежестта на установеното нарушение. Поради това и с оглед тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз съгласно Решение на СЕС от 4 май 2023 г. по дело С-97/21, оспорената заповед се явява материално незаконосъобразна и като такава следва да се отмени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „МИРАДИОЛИ-5“ ООД Заповед № ФК-С3418-0201771/06.11.2024г., издадена от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ в НАП.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: